

I Guds händer - Vägsträcka 13 Men om icke Dan 3:16 - 18

Bidrag från Bengt Pleijel
2008-01-05
Senast uppdaterad 2008-01-09

Shadrak, Meshak och Aved-Nego sade till kung Nebukadnessar: "Vi behöver inte svara dig. Om den Gud som vi dyrkar kan rädda oss ur den brinnande ugnen och ur ditt våld, konung, så räddar han oss. Om inte, skall du veta, att vi ändå aldrig kommer att dyrka dina gudar eller tillbe den gyllene staty som du har rest."

Tre män vågar trotsa kungen. De hade kunnat göra ett försök att lyda både Gud och kungen genom att säga: "Vi gör som alla andra. Vi faller ned och tillber. Men vi tillber inte den gyllene statyn. Vi tillber vår egen Gud. Ingen får veta något."

Vi känner alla till den argumenteringen, som också vi använder då vi vill slingra oss undan enkel lydnad för Guds bud.

Men Shadrak, Meshak och Aved-Nego gör inte så. De står fasta i sin tro på fädernas Gud. Nebukadnessar har utmanat dem. Och inte bara dem utan också deras Gud. Vilken gud kan då rädda er ur mitt våld? hade han slungat ur sig (v 15).

Shadrak, Meshak och Aved-Nego antar utmaningen.

De ser kungen rakt i ansiktet. Och de svarar honom. Lägg märke till att de inte smickrar med sådana uttryck som "o konungarnas konung" eller "ers majestät" eller dylikt. De svarar rakt på sak: Vi behöver inte svara dig (v 16).

Och sedan ger de ett fantastiskt svar; skarpt, klart, modigt.

Om den Gud som vi dyrkar kan rädda oss ur den brinnande ugnen och ur ditt våld, konung, så räddar han oss ... Om inte, skall du veta, att vi ändå aldrig kommer att dyrka dina gudar eller tillbe den gyllene staty som du har rest. (v 18) (GT17: Men om han icke vill det ...)

"Vi vill inte dyrka dina gudar. Vi har en annan Gud som vi tror på. Han förmår rädda oss. Och han vill rädda oss. Både från den brinnande ugnen och ur ditt våld, konung. Men om han icke vill det skall du ändå veta att vi inte dyrkar dina gudar.

"Men om icke ...

Vilken fantastisk tro i dessa ord! De vet att de är i Guds hand. Inte Nebukadnessars hand. Gud kan rädda dem. Men de överlämnar hela frågan om räddning till Guds avgörande. Och de förklarar att även om de nu går mot martyriet, så vill de stå kvar och stå fasta i sin tro.

Men om icke ...

Så sa inte Jakob vid Betel. Om Gud är med mig och bevarar mig under denna resa som jag nu är stadd på och ger mig bröd till att äta och kläder till att kläda mig med, så att jag kommer i frid tillbaka till min faders hus, då skall Herren vara min Gud (1 Mos 28:20-21)

Är det inte så vi ofta säger? Köpslår med Gud. Ställer villkor för vår tro. Om jag klarar det så skall jag tro ... bli en bättre kris-ten .

kyrkan ...

Shadrak, Meshak och Aved-Nego säger:

Men om icke ...

Dock förblir jag alltid hos dig,
du håller mig vid min högra hand (Psalt 73:23)

De säger som Habackuk när han ser att fikonträden inte längre blomstar och att vinträden inte ger någon skörd och att fälten inte alstrar någon gröda, ja, då allt slår fel:

Likväl vill jag glädja mig i Herren
och fröjda mig i min frälsnings Gud.
Herren, Herren är min starkhet. (Hab 3:17-19)

Shadrak, Meshak och Aved-Nego sa inte: "Vi förtröstar på att vår Gud skall rädda oss från lidande." Nej, vad som än händer förtro vi på Gud. Vår Gud kan rädda oss. Om han inte gör det vill vi ändå förtrösta på honom och lyda honom. Vi är i Guds händer, vad än händer.

Men om icke ...

Kan vi inte här se en profetia om Jesus? Alldeles i början av Jesu verksamhet tar djävulen med Jesus upp på ett högt berg och visar honom alla rikena i världen med deras härlighet och säger: "Allt det här vill jag ge dig om du faller ned och tillber mig. Samarbeta med mig, Jesus, så skall du bli världens härskare. Glöm vad Gud har sagt."

Djävulen ville ge Jesus makt och ära. Men vad skulle hända om Jesus sa nej till djävulen? Om Jesus sa nej, ja, då återstod bara korset. I det ögonblicket uppe på berget såg Jesus korset som den brinnande ugnen. Den brinnande ugnen sju gånger upphettad. Och Jesus säger nej till djävulen. "Gå bort Satan!" Men genom de orden fick han själv gå bort till korsets brinnande ugn.

I slutet av Jesu liv, när han står inför sitt lidande på korset, säger han: "Min Fader kan rädda mig. Han kan sända mer än tolv legioner änglar för att befria mig. Han kan ...

Men om icke, om han inte tar denna kalk ifrån mig, om Golga-tas brinnande ugn väntar, så vill jag ändå inte kompromissa med min tro."

Genom århundraden hör vi detta svar om och om igen: Men om icke. Vi förtröstar på vår Gud. Vad som än händer är vi i hans händer. Så har martyrerna sagt i alla tider. Vad är hemligheten i deras tro? Vi känner att vi behöver ställa den frågan. Och vi behöver hitta svaret. Och vi kan hitta det.

Tre ord kan fånga upp hemligheten: De ger, de ber, de får ...

De ger

De ger Gud äran. Det är han som har makten. Och dessa tre män visste detta från sitt folks historia. Gud höll i trådarna. Där fanns visserligen tider av mörker, tider av nöd och svårigheter, tider av förbuden på Herren, tider då Gud tillät ondskan att ha sin gång, för att fostra och rena sitt folk. Men det var ändå Gud som höll i trådarna. Världshärskare kom och störtades. Israels folk kastades in i lidanden. Men de ropade till sin Gud och han räddade dem. Lova Herren min själ och glöm inte vad gott han har gjort. (Psalt 103:2)

De gav Gud äran. De hade inget eget att förtrösta på. När de såg på sig själva och sina möjligheter kunde de bli missmodiga. När de såg på Israels folk kunde de bli missmodiga. Men de såg på Herren. De såg på tillvaron med hans möjligheter.

Är det inte detta vi behöver lära oss av dem? När vi ser Guds folk idag kan vi bli mer än missmodiga. Så lite tro. Så lite kärlek. Så mycket splittring. Men med blicken på Guds makt och härlighet vågar vi trotsa Nebukadnessar och alla andra makt-människor. De ber

Dessa tre män var bönemänniskor. Daniels bok är en bok som innehåller många böner. Tre gånger om dagen föll Daniel ned på knä och bad och tackade Gud (6:10). Också Shadrak, Meshak och Aved-Nego var bönemänniskor.

Vi behöver lära oss av bibelns människor att be. Vi har förlorat denna börens ande. Om vi förlorat den behöver vi be om den.

Utan andning är kroppen död. Det som håller Kristi kropp levande och livskraftig är bönen. Där bönen saknas är kroppen död eller sjuk.

Kanske att det är böneförblamningen som är kyrkans svåraste sjukdom just nu. Det är genom bönen jag kommer i en sådan personlig beröring med min frälsare att jag lär mig förtröstan, kärlek, tro. Det är genom bönen jag får erfarenhet av hans makt. Det är genom bönen jag får den tro som vågar säga: MEN OM ICKE ...

Dock förblir jag alltid hos dig.

De får

Vad får de? De får erfara Guds närvaro. Han är också dödsskuggans dal. I mörkret finns en hand som håller i dem.

Allt ju vilar i min faders händer,
skulle jag som barn väl ängslas då? (Sv ps 149:1)

Men nu säger Herren så, han som har skapat dig, Jakob,
han som har danat dig, Israel:
Frukta inte, ty jag har förlossat dig,
jag har kallat dig vid namn, du är min.
Om du också måste gå genom vatten,
så är jag dock med dig,
eller genom strömmar,
så skall de inte fördränka dig;
måste du än gå genom eld,
så skall du ej bli svedd,
och lågorna skall ej förtära dig,
ty jag är Herren, din Gud,
Israels helige, din frälsare. (Jes 43:1-3)

Det var denna närvaro i den brinnande ugnen som Nebukad-nessar såg.

Rasta och BE-grunda!

Kan du säga: Men om icke ... ?

Vad har du att sätta emot när angreppen kommer?

Be dessa dock-ord:

Dock förblir jag alltid hos dig, du håller mig vid min högra hand. (Ps 73:23)

Om än min kropp och min själ försmäktar, så är dock Gud mitt hjärtas klippa och min del evinnerligen. (Ps 73:26)

Om jag än vandrar i dödsskuggans dal fruktar jag inget ont, ty du är med mig. (Ps 23:4)

Vem är bland er, som fruktar Herren och hör hans tjänares röst? Om han är vandrar i mörkret, och inte ser någon ljusning, så må han dock förtrösta på Herrens namn och stödja sig vid sin Gud. (Jes 50:10)